

РЕШЕНИЕ

№ 4000

гр. София, 03.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5606** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи - О. срещу решение на СРС, НК, 104 състав по нахд 913/2010г., с което е отменено наказателно постановление № 125147/05.11.2009г. на зам.началник отдел „Пътна полиция” при С., за налагане на Л. П. Л. глоба в размер на 100 лв и лишаване от право да управлява МРС за срок от 1 месец – административно наказание по чл.175, ал.1, т.1 ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал.1 т.2 ЗДвП. Като касационно основание се сочи необоснованост – съдът неправилно приел, че нарушението е недоказано.Поради това се моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по жалбата Л. П. Л. не взема становище.

Прокуратурата счита жалбата за основателна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания,намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е основателна, макар и не по изложените в нея съображения.

С обжалваното решение на СРС, НК, 104 състав по нахд 913/2010г., е отменено наказателно постановление № 125147/05.11.2009г. на зам.началник отдел „Пътна полиция” при С., за налагане на Л. П. Л. глоба в размер на 100 лв и лишаване от право

да управлява МПС за срок от 1 месец – административно наказание по чл.175, ал.1, т.1 ЗДвП.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

При служебна проверка за законосъобразност на решението по същество, касационната инстанция намира, че СРС е допуснал неправилно приложение на закона.

След изслушване на актосъставителя и свидетеля-очевидец СРС е приел, че не е установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Без да излага мотиви защо приема това и без да обсъжда приложението на закона, районният съд е отменил наказателното постановление.

Съгласно чл. 100, ал.1 т.2 ЗДвП водачът на МПС е длъжен да носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява. Разпоредбата на чл. 22 от Наредба № I-45/2000г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и на ремаркетата, теглени от тях предвижда, че според срока на валидност регистрацията е постоянна, временна или транзитна. Временната регистрация е с определен срок на валидност над 3 месеца, а транзитната – със срок на валидност до 30 дни. Съгласно чл. 25 от Наредбата, временната регистрация се извършва на превозни средства, за които има нормативни ограничения за движение или пребиваване в страната за определен срок. В чл. 26 е предвидено, че при временна регистрация срокът на валидност се нанася в свидетелството за регистрация, а регистрационният номер е със съдържание както при постоянната регистрация. Транзитният регистрационен номер обаче се състои от шестцифрена комбинация на числата от 0 до 9, симетрично разделени с буквата Т или Н в средата и е за еднократна употреба – чл. 29, ал.3 от Наредбата. При транзитна регистрация се издава разрешение за временно движение с определен маршрут или район със срок на валидност до 30 дни – чл.29, ал.1 от Наредбата.

В АУАН изрично е посочено, че управляваното МПС е било с регистрационен номер 471Н281 /следователно, касае се за транзитна регистрация/, а разрешението за временно движение, издадено за срок от 10.07.2009г. до 09.08.2009г. е изтекло. Тези факти са потвърдени от показанията на свидетелите. Следователно налице е констатираното в АУАН нарушение на чл. 100, ал.1 т.2 ЗДвП и административното наказание е било правилно наложено.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал.1 АПК обжалваното решение следва да бъде отменено. Касационната инстанция следва да се произнесе по същество, като приложи материалния закон по отношение на установените пред въззивната инстанция факти.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 07.06.2010г. на СРС, НК, 104 състав по нахд 913/2010г.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 125147/05.11.2009г. на зам.началник отдел „Пътна полиция” при С., с което на Л. П. Л. е наложена глоба в размер на 100 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец – административно наказание по чл.175, ал.1, т.1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.